

[Hendriksen.]

litet til alle Sider skal og maa vort Land vise, og ingen ansvarlig dansk Politiker ønsker noget andet. Der kan ikke i den Traktat, der her er til Behandling, lægges andet og mere, end hvad Traktaten giver Udtryk for; dette har den højtærede Udenrigsminister og Regeringspartiernes Ordførere i det andet høje Ting ogsaa fastslaaet med al fornøden Kraft. De Konsekvenser, som Repræsentanterne for Nationalsocialisterne og Det slesvigske Parti har ønsket at drage af Traktaten, er der ikke det fjerneste Grundlag for. Dette gaar jeg ud fra, at ikke alene den højtærede Udenrigsminister, men ogsaa Regeringspartiernes Ordførere i det andet høje Ting vil være enige med mig i.

Til Slutning vil jeg understrege, at det jo er den høje Regering og den alene, der har ført Forhandlingerne med det tyske Riges Repræsentanter, og at Rigsdagen som saadan ingen Indflydelse har haft paa disse Forhandlinger og deres Forløb, selv om jeg vel er vidende om, at Sagen i det udenrigspolitiske Nævn har været Genstand for udførlige og indgaaende Forhandlinger. Denne Traktat er derfor fuldt og helt Regeringens, og Regeringen maa tage Ansvar for den. Det er Regeringen, der er ansvarlig for Landets udenrigspolitiske Ledelse.

Mit Parti har ved sin Afstemning i det andet høje Ting kun villet tilkendegive, at vi i et for Landet saare vigtigt nationalt og internationalt Spørgsmaal ikke har ønsket at indtage et Særstandpunkt, uanset de Betæneligheder af forskellig Karakter, vi i øvrigt maatte nære. Derfor stemte vi i Gaar i det andet høje Ting for Forslaget, og den samme Holdning har vi til Hensigt at indtage her i Tinget, naar Forslaget kommer til anden og sidste Behandling.

Veistrup: Det Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutningen af en dansk-tysk Ikke-Angrebspagt, fremkommet paa Initiativ af den tyske Regering, som i Dag foreligger til Behandling i det høje Landsting, giver vi for vort Vedkommende vor uforbeholdne Tilslutning. Spørgsmaalet om, hvordan det vilde være muligt for os at bevare vor Neutralitet under europæiske krigerske Forviklinger, har været betragtet med dyb Alvor af alle i vor lille Nation, ikke mindst paa Baggrund af den seneste Tids urolige udenrigspolitiske Forhold. Det er jo desværre saadan, at det Haab, vi i sin Tid nærede: at Folkeforbundet i nogen Grad vilde sikre os mod nye krigerske Forviklinger, har vist sig at være et forfængeligt

Haab, og det er da naturligt, at vi, naar en stor Nabostat stiller Forslag om en Fredspagt eller Ikke-Angrebspagt, hvad man nu vil kalde det, slutter os dertil. Det vilde efter min Opfattelse være fuldkommen unaturligt ikke at gøre det. Naar der som her foreligger Forslag til en Traktat, som, uden at Trediemagts Interesser krænktes, uden Forbehold erklærer, at Krig eller nogen anden Art af Magtanvendelse i intet Tilfælde vil finde Sted Danmark og Tyskland imellem, har man svært ved at forstaa, at ikke alle forstandige Mennesker kan give Tilslutning dertil.

Hvad angaar Bestemmelsen i Stk. 2 i Artikel 1, er den efter min Opfattelse en simpel Konsekvens af Bestemmelsen i Artiklens Stk. 1. Det vilde selvfølgelig være uforeneligt med alle rimelige Neutralitetsregler, om den ene af Parterne i Tilfælde af Konflikt med Trediemagt vilde give Støtte af krigsmæssig Art til denne Trediemagt. Derimod vil der jo, saaledes som den Traktaten tilsluttede Protokol giver Udtryk for, ikke kunne indvendes noget imod, at den normale Vareudveksling og Varetransit fortsættes ogsaa til den Trediemagt, som maatte være indblandet i Konflikten. Ikke mindst med Henblik paa Forholdene under Verdenskrigen anser jeg denne Bestemmelse for at være saare værdifuld. Ærede Medlemmer vil sikkert erindre de vanskelige Forhold, vi var ude for i Krigstiden. Selv om det i nogen Grad lykkedes os at opretholde vor Eksport til de Lande, som var i Krig, var det alligevel forbundet med store Vanskeligheder.

Jeg anser denne Traktat for en meget vigtig Støtte for de Neutralitetsbestræbelser, som vi her i Danmark i den kommende Tid, som vi har gjort det i den svundne, bør udfolde.

Der har fra enkelte Sider — ogsaa den højtærede Minister var inde paa det — været talt om vort Forhold til de andre nordiske Stater. Selv om man som den ærede sidste Taler (Hendriksen) kan beklage, at det ikke har været muligt at samle de fire nordiske Stater om denne Ikke-Angrebspagt, gør jeg dog opmærksom paa, at der ikke er Uenighed mellem de nordiske Stater med Hensyn til det rent principielle, nemlig dette, at alle de nordiske Stater ønsker at gøre, hvad der overhovedet kan gøres for at bevare en absolut Neutralitet, selv om der skulde indtræde Konflikt mellem Stater i Europa.

Jeg anbefaler da paa mit Partis Vegne denne Ikke-Angrebstraktat til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.